

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Михальчука Богдана Анатолійовича
щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини четвертої
статті 81 Цивільного процесуального кодексу України,
частини першої статті 17
Кодексу адміністративного судочинства України

м. Київ

Справа № 2-5/2011

8 лютого 2011 року

№ 4-у/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Михальчука Богдана Анатолійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини четвертої статті 81 Цивільного процесуального кодексу України, частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

УСТАНОВИВ:

1. Громадянин Михальчук Богдан Анатолійович звернувся до Конституційного Суду України з конституційним зверненням від 20 вересня 2010 року і з уточненнями до нього від 14 грудня 2010 року щодо офіційного тлумачення положень пункту 5 частини четвертої статті 81 Цивільного процесуального кодексу України в системному зв'язку зі статтею 51 Конституції України, статтями 121, 297, 326, 327 Цивільного процесуального кодексу України, Постановою Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2005 року № 1258, рекомендаціями Комітету міністрів Ради Європи R(81)7, Загальною декларацією прав людини, Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод та іншими актами стосовно того:

— «чи підлягають оплаті витрати на інформаційно-технічне забезпечення у справах про відшкодування шкоди, завданої особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їх посадовою або службовою особою, а так само незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів дізнання, досудового слідства, прокуратури або суду»;

— «чи підлягають оплаті витрати на інформаційно-технічне забезпечення у справах про відшкодування шкоди, завданої особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю суду, якщо відповідачем є держава Україна».

Автор клопотання просить також «надати висновок» щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України.

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, існує неоднозначне застосування положень законів України, що призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 26 січня 2011 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

3.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні повинно бути зазначене обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України, підтверджене документами і матеріалами (пункти 4, 5 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами

державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Такі вимоги щодо обґрунтування стосуються будь-якого конституційного звернення до Конституційного Суду України.

Конституційний Суд України в рішеннях і ухвалах неодноразово вказував на обов'язок суб'єкта права на конституційне звернення дотримуватися вказаних приписів закону. Однак Михальчук Б. А. не додержав цих вимог. Конституційний Суд України також зазначав, що неоднозначність застосування норми правового акта — це коли одна й та сама норма правового акта застосовується органами державної влади по-різному за однакових обставин, а не коли одна й та ж правова норма по-різному застосовується за різних обставин у справах (абзац дев'ятий пункту 3 мотивувальної частини Ухвали Конституційного Суду України від 16 листопада 2006 року № 13-у/2006; абзац четвертий пункту 3 мотивувальної частини Ухвали Конституційного Суду України від 17 вересня 2008 року № 41-у/2008).

В конституційному зверненні щодо офіційного тлумачення частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України Михальчук Б. А. не довів наявності неоднозначного застосування судами або іншими органами державної влади цієї норми закону за однакових обставин.

Вказане є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

3.2. Конституційний Суд України розглядає лише ті питання, які йому підвідомчі відповідно до положень Конституції України та Закону України «Про Конституційний Суд України».

Зі змісту конституційного звернення стосовно офіційного тлумачення положень пункту 5 частини четвертої статті 81 Цивільного процесуального кодексу України вбачається, що в ньому йдеться про надання консультацій щодо застосування правових норм, що не можна ототожнювати з офіційним тлумаченням Конституційним Судом України положень законів України. Надання консультацій чи роз'яснень не належить до повноважень Конституційного Суду України (абзац другий пункту 3 мотивувальної частини Ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010), тому відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» це є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 43, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Михальчука Богдана Анатолійовича щодо

офіційного тлумачення положень пункту 5 частини четвертої статті 81 Цивільного процесуального кодексу України, частини першої статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України відповідно до пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ